14/10/2021

“Το θέλημά Σου ή το θέλημά μου Κύριε;”

/ Ενορίες

Την Οσιολογιωτάτη Γερόντισσα Μόνικα, Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Αγίου Νεκταρίου Τρικόρφου Φωκίδος, φιλοξένησε ο Ιερός Ναός Αγίου Δημητρίου, Δήμου Αγίου Δημητρίου, όπου λαμβάνουν χώρα οι ενοριακές εορταστικές εκδηλώσεις “ΔΗΜΗΤΡΙΑ 2021”. Η Γερόντισσα ανέπτυξε το θέμα:“Το θέλημά Σου ή το θέλημά μου Κύριε;”.

Η Γερόντισσα άρχισε με το ερώτημα, το οποίο ήταν και ο τίτλος της ομιλίας της: “*Το θέλημά Σου ή το θέλημά μου Κύριε; Αυτό όπως καταλαβαίνουμε όλοι μας δεν είναι μόνο βίωμα των μοναχών. Ναι μεν εμάς είναι στόχος μας καθημερινός σε ένα δύσκολο και αδυσώπητο πνευματικό αγώνα, γιατί έχουμε να κάνουμε συνέχεια με τον εαυτό μας. Αυτό όμως είναι και ένας δικό σας πόλεμος, που ζείτε μέσα στον κόσμο. Είναι ένας πόλεμος και ένας αγώνας που διεξάγουμε όλοι όσοι θέλουμε να*

είμαστε του Χριστού. Βλέπετε τι όμορφα ήταν στον παράδεισο ενωμένοι με τον Θεό μας ο Αδάμ και η Εύα. Κοινωνούσαν με τον Θεό αδιάλειπτα. Δεν μπορούμε να φανταστούμε την δόξα αυτής της κοινωνίας, την προσδοκούμε όμως και εμείς. Την θέλουμε, έτσι όπως ακριβώς μας μίλησε ο Χριστός όταν ήρθε και κήρυξε πάνω στη γη και είπε: «θέλω να είμαστε ένα». Μας έχει καλέσει λοιπόν όλους μας ο Κύριος να είμαστε ένα με Αυτόν. Από τότε που φύγαμε από τον παράδεισο, ζούμε αυτή τη διάσπαση, αυτή την διάρρηξη της σχέσης μας με τον Θεό. Αυτό είναι το μόνο πρόβλημά μας και αυτός είναι και ο μόνος στόχος της ζωής μας, να τα ξαναβρούμε με τον Θεό, να γυρίσουμε πίσω εκεί που ανήκουμε, σε Αυτόν".

Στη συνέχεια τόνισε: *" Έχουμε όμως ένα πολύ μεγάλο εμπόδιο, λένε βέβαια και οι Πατέρες, ότι οι εχθροί μας είναι ο διάβολος, ο κόσμος και ο ίδιος μας ο εαυτός. Ο διάβολος βέβαια έσπειρε τον κακό λογισμό στους πρωτόπλαστους, που προσπάθησε να πείσει να μην υπακούσουν τον Θεό και να γευτούν τον καρπό της γνώσεως του καλού και του κακού. Η σχέση μας με τον Θεό, ήταν σχέση αγάπης, σχέση ενότητας και είχε μονάχα μία υπακοή. Να μη φάμε από το δέντρο της γνώσεως του καλού και του κακού. Τότε ξέραμε μόνο το καλό. Είχαμε ωστόσο, την ελευθερία να μην επιλέξουμε το καλό (το θέλημα του Θεού) και τελικά δυστυχώς αυτό κάναμε. Από τότε το θέλημα μας, σαν ένα ποτήρι που έσπασε στα δύο, κόπηκε στο θέλημα το κατά Θεόν, στο θέλημα το καλό, στο θέλημα το ανώτερο και στο θέλημα το κατώτερο των αισθήσεων και όλος ο αγώνας μας είναι να μαζέψουμε αυτά τα κομμάτια ο καθένας και να τα ενώσει πάλι με τον Θεό μας.*
Ο άλλος μας εχθρός είναι ο κόσμος, όχι οι άνθρωποι που κατοικούν στον κόσμο, αλλά το κοσμικό φρόνημα, αυτό δηλαδή που λέει, «κάνε ότι θες», «είσαι ελεύθερος», γιατί «μας έδωσε την ελευθερία, αυτό το αγαθό, ο ίδιος ο Θεός,

οπότε μπορείς να κάνεις ότι θέλεις». Και πάρα πολλοί άνθρωποι επιλέγουν να ζουν έτσι, όπως θέλουν. Γι' αυτό λέμε ότι ο κόσμος είναι εχθρός. Δεν εννοούμε τους ανθρώπους ,αλλά τις αιτίες της αμαρτίας, τις αιτίες που δεν αφήνουν το θέλω μας να πάει προς τον Θεό.

Ο τρίτος ο πιο δύσκολος εχθρός είναι ο εαυτός μας. «Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξὅληςτῆς καρδίας σου καὶἐξὅληςτῆςψυχῆς σου καὶἐξὅληςτῆςἰσχύος σου καὶἐξὅληςτῆς διανοίας σου, καὶτὸν πλησίον σου ὡςσεαυτόν(Λουκ. 10,27). Αυτές οι δύο εντολές του Θεού, περιέχουν όλες τις άλλες ευαγγελικές εντολές. Όλα τα άλλα είναι τα μέσα που θα μας βοηθήσουν να τηρήσουμε αυτήν την αγάπη. Δεν είναι ο σκοπός οι ακολουθίες, οι μετάνοιες, οι νηστείες. Αυτά, η εκκλησία μας τα θέσπισε και τα έδωσε σε εμάς, ως μέσα που θα μας πάνε στον Κύριο και στο μόνο στόχο μας που είναι να αγαπήσουμε τον Θεό μας εξ όλης της ψυχής, της καρδιάς και της διάνοιας".

Σε άλλο σημείο είπε: *"Πάθαμε αυτή τη ζημιά που λέγεται το θέλημά μου. Αυτή είναι και η αιτία της δυστυχίας μας, των δεινών μας. Αυτός είναι ο λόγος που δεν μπορούμε να δούμε τον Θεό. Πώς θα δω τον Θεό αφού έχω μπροστά μου όλα αυτά που θέλω; Μπροστά μου έχω ένα τείχος, το οποίο δεν με αφήνει να δω τον Θεό γιατί βλέπω αυτά που θέλω. Θα πρέπει λοιπόν να βγάλουμε το δικό μας το θέλημα και να θέλουμε μόνο ένα: Να κάνω το θέλημα του Θεού, να τηρήσω τις εντολές Του, να τηρήσω αυτό που μου λέει ο Θεός. Είναι ο μόνος τρόπος να ενωθώ μαζί Του. Αν θέλω να γυρίσω στον παράδεισο, αν θέλω να ενωθώ με τον Θεό, αν λέω ότι τον αγαπώ, πρέπει να νεκρώσω όλα μου τα θελήματα".*

Και η Γερόντισσα κατέληξε: *"Πρέπει να αφήσουμε τα θελήματά μας, ώστε στη θέση αυτών των πολλών, αμέτρητων «θέλω» να «καθίσει» ο Χριστός. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Λέει χαρακτηριστικά ο Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «όταν αυτά τα πολύ μικρά θελήματα τα υπηρετείς, θα σε παρασύρουν σε πολύ μεγάλα παραπτώματα, σε πάρα πολύ μεγάλες παρακοές στο θέλημα του Θεού». Ο πιστός οφείλει να κάνει πράξη στη ζωή του, αυτό που λέει στην Κυριακή προσευχή: «Πάτερ ημών... γεννηθήτω το θέλημά σου», ή την λειτουργική εκφώνηση «...και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα»".*

Ακολούθησε το καθιερωμένο “Ενοριακό Αρχονταρίκι” εντός του Ιερού Ναού, στο οποίο η Γερόντισσα Μόνικα απάντησε στα ενδιαφέροντα ερωτήματα τα οποία της υπέβαλε το ακροατήριο.
Η 11η μέρα των εορταστικών εκδηλώσεων ολοκληρώθηκε με κατανυκτική αγρυπνία στην οποία ιερούργησε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Ευσέβιος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Λαύρας Καλαβρύτων.**

Έψαλε γυναικείος πολυμελής βυζαντινός χορός της Ιεράς Μονής Αγίου Νεκταρίου Τρικόρφου Φωκίδος.

